

Regeringens proposition till riksdagen med förslag till lag om ändring av 2 § i lagen om skatt för titlar

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I denna proposition föreslås det ändringar i lagen om skatt för titlar. Enligt förslaget höjs skatterna med 35 procent för att beakta kostnadsutvecklingen under åren 2002–2025 genom att ändra skatteskalen som har tillämpats sedan 2002. I de lägsta skattegrupperna i skatteskalen är höjningen dock större för att skatten också i fråga om titlar som hör till dessa grupper i tillräcklig utsträckning ska täcka myndighetskostnaderna för handläggningen av titelansökningar.

Genom propositionen kompletteras också förteckningen i skatteskalen över offentliga samfund i fråga om vilka lägre skatt tas ut för titlar som förlänats personer i deras anställning. Till förteckningen fogas välfärdsområden och välfärdssammanslutningar. Tillägget är av teknisk karaktär och grundar sig på den reform av social- och hälsovården och räddningsväsendet som genomfördes vid ingången av 2023 (den s.k. välfärdsområdesreformen). Till förteckningen fogas också Europeiska unionen och sådana internationella organisationer eller internationella organ i vars verksamhet Finland deltar som medlemsstat. I förteckningen görs samtidigt andra preciseringar för att lyfta den etablerade tillämpningspraxisen för den lägre skattesatsen på lagnivå. Förteckningen flyttas för tydlighetens skull från skatteskalen till en egen bestämmelse.

Lagen avses träda i kraft den 1 januari 2026.

INNEHÅLL

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL	1
MOTIVERING.....	3
1 Bakgrund och beredning.....	3
2 Nuläge och bedömning av nuläget	3
2.1 Allmänt	3
2.2 Lagstiftning	4
2.3 Allmänna förutsättningar och begränsningar som gäller förläning av titlar samt förfarandet.....	5
2.4 Fastställande av skatten	7
2.5 Titelmottagare som är anställda inom den offentliga sektorn	9
2.6 Justering av skattebeloppet	10
3 Målsättning	11
4 Förslagen och deras konsekvenser	12
4.1 De viktigaste förslagen	12
4.2 De huvudsakliga konsekvenserna.....	13
4.2.1 Ekonomiska konsekvenser.....	13
4.2.2 Konsekvenser för människor och för samhället	15
5 Remissvar	15
6 Specialmotivering.....	17
6.1 Justering av skattebeloppet	17
6.2 Komplettering av förteckningen över offentliga samfund.....	18
6.3 Lagteknisk korrigering.....	20
7 Ikraftträdande	20
LAGFÖRSLAG.....	21
Lag om ändring av 2 § i lagen om skatt för titlar	21
BILAGA.....	23
PARALLELLTEXT	23
Lag om ändring av 2 § i lagen om skatt för titlar	23

MOTIVERING

1 Bakgrund och beredning

Beredningen av regeringspropositionen har inletts på initiativ av statsrådets kansli utifrån erfarenheterna av tillämpningen av skattebeloppen i skatteskalen i 2 § 1 mom. i lagen om skatt för titlar (1388/2001). Propositionen innebär också en möjlighet att uppdatera skatteskalans förteckning över offentliga samfund och att lyfta tillämpningspraxisen i fråga om förteckningen på lagnivå. Samtidigt kan en lagteknisk korrigering göras.

Propositionen har beretts som tjänsteuppdrag vid statsrådets kansli i samarbete med finansministeriet. Titelnämnden har informerats om beredningen.

Ett utkast till regeringens proposition skickades på remiss den 27 juni 2025 och remisstiden gick ut den 19 augusti 2025. Utlåtande begärdes av republikens presidents kansli, ministerierna, justitiekanslersämbetet, kansliet för Finlands Vita Ros och Finlands Lejons ordnar, Finlands Akademi, Finlands Bank, Ortodoxa kyrkan i Finland, kanslern vid Helsingfors universitet, Skatteförvaltningen, Statskontoret, kyrkostyrelsen, Fimea, Valvira, Institutet för hälsa och välfärd (THL), Arbetshälsoinstitutet, Folkpensionsanstalten, Keva, Kommunernas garanticentral, regionförvaltningsverken, välfärdsområdena, HUS-sammanslutningen, Finlands Kommunförbund rf, Centralhandelskammaren rf, Finlands Hembygdsförbund rf, Finlands näringsliv rf, Företagarna i Finland rf, Centralförbundet för lant- och skogsbruksproducenter MTK rf, Statens arbetsmarknadsverk VTML, Kommun- och välfärdsområdesarbetsgivarna KT, Kyrkans arbetsmarknadsverk KiT, Akava ry, Finlands Fackförbunds Centralorganisation FFC rf, STTK rf och Eurooppalainen Suomi ry. Även titelnämndens medlemmar erbjöds möjlighet att framföra sina synpunkter. Remissvaren behandlas närmare nedan i propositionens avsnitt 5.

Beredningsunderlaget till propositionen finns i den offentliga tjänsten på <https://valtioneuvosto.fi/sv/projekt> med identifieringskoden [VNK014:00/2025](#).

2 Nuläge och bedömning av nuläget

2.1 Allmänt

Titlar innebär ett offentligt erkännande till en medborgare som gjort en insats för samhället. Tanken bakom titlarna är att en person ges rätt att använda en sådan titel som han eller hon annars inte har och för vars förlänande han eller hon uppfyller villkoren. En titel medför inga sådana rättigheter eller skyldigheter som följer med t.ex. en motsvarande tjänstebestämmelse. För en förlänad titel betalas skatt till staten. Offentliga belöningar är förutom titlar även utmärkelsetecken och förtjänsttecken.

Titelsystemets grunddrag har samband med titlarnas historia. Hederstitlar har använts i Finland redan på 1500-talet. Förlänandet av adelstitlar eller andra ärvda titlar förbjöds i Regeringsformen för Finland av 1919 (94/1919). Möjligheten att förläna titlar samt utmärkelsetecken och förtjänsttecken bevarades dock. Titlarna har också ett samband med tjänstegrader. I den s.k. rangordningen som användes under Finlands autonomitid var de militära och civila tjänsterna i Storfurstendömet Finland indelade enligt tjänsternas rang i fjorton klasser, av vilka den första klassen dock var tom i Finland. I Finland beviljades civila tjänstegrader som särskilda utmärkelser. Den sista Rangordningen för Storfurstendömet Finland utfärdades 1897 (29/1897, nedan *rangordningen*) och upphävdes genom en förordning från 1927 (se RP 146/1999 rd, s. 6–7).

I början av Finlands självständighetstid förlänades titlar av riksföreståndaren. Efter ikraftträdandet av 1919 års regeringsform (94/1919) har titlar förlänats av republikens president. Uppgiften har ansetts vara förknippad med presidentens särskilda traditionella befogenheter och presidentens ställning som statsöverhuvud (se RP 146/1999 rd, s. 9). Republikens president fattar beslut i ärenden som gäller enskilda titlar eller annan offentlig belöning, om det inte har bestämts att beslutsfattandet ankommer på en annan myndighet.

Enligt 1 § 17 punkten i statsrådets förordning om statsrådets kansli (393/2007) hör till statsrådets kanslis uppgifter ärenden som gäller titlar som förlänas av republikens president. Titlar som förlänas av republikens president och som hör till de övriga ministeriernas ansvarsområde är inom undervisnings- och kulturministeriets ansvarsområde titlarna akademiker och konstakademiker samt inom utrikesministeriets ansvarsområde vissa titlar inom utrikesförvaltningen. Republikens president förlämnar titeln akademiker på framställning av Finlands Akademi med stöd av lagen om Finlands Akademi (922/2009). Republikens president förlämnar titeln konstakademiker på framställning av konstrådet med stöd av lagen om statens konstnärsstipendier (734/1969). Bestämmelser om titlar inom utrikesförvaltningen finns i lagen om utrikesförvaltningen (204/2000).

2.2 Lagstiftning

Bestämmelser om titlar utfärdades från början av Finlands självständighet till början av 2000-talet som en del av lagstiftningen angående stämpelskatt. En handling genom vilken en titel förlänades utan en därmed förenad verklig tjänst skulle beläggas med stämpel i enlighet med lagstiftningen angående stämpelskatt. Närmare bestämmelser om tillämpningen av stämpelskattelagarna utfärdades genom statsrådets beslut. Vid sidan av bestämmelserna om stämpelskatt iakttogs i titelärenden den praxis som utformats under decenniernas lopp (se RP 146/1999 rd, s. 7).

För närvarande föreskrivs det om titlar i lagen om offentlig belöning (1215/1999). Lagen om offentlig belöning trädde i kraft den 1 mars 2000. Bakgrunden till att lagen stiftades är grundlagen som trädde i kraft samma dag. I 80 § i grundlagen ingår ett krav enligt vilket förordningar kan utfärdas endast med stöd av ett bemyndigande som föreskrivs i lag. I 1 och 2 § i lagen om offentlig belöning ingår bemyndiganden att utfärda förordningar av republikens president om utmärkelsetecken, förtjänsttecken och titlar. I grundlagen föreskrivs det också om republikens presidents beslutanderätt. Enligt 58 § 1 mom. i grundlagen fattar republikens president sina beslut i statsrådet utifrån statsrådets förslag till avgörande, om inte något annat föreskrivs genom lag. Enligt 2 och 3 § i lagen om offentlig belöning fattar presidenten beslut om titelärenden utan att statsrådet lägger fram förslag till avgörande. Genom lagen om ändring av lagen om offentlig belöning (893/2021) som trädde i kraft den 1 november 2021 fogades till lagen om offentlig belöning bestämmelser om rätten för myndigheter som handlägger titelärenden att behandla och av andra myndigheter få de uppgifter som behövs för handläggningen av titelärenden.

I lagen om skatt för titlar (1388/2001) föreskrivs bl.a. om grunden för skatten för titlar (nedan även *titelskatt*), skattebeloppet, skattskyldighet, bestämmande av skatten, betalning av skatten samt ändringssökande. Lagen om skatt för titlar trädde i kraft den 1 januari 2002. Bestämmelserna om förfarandena gällande skatt för titlar har ändrats genom lagar om ändring av lagen om skatt för titlar och vissa bestämmelser i den (525/2010, 797/2016, 25/2018 och 449/2022).

Med lagen om skatt för titlar ersattes bestämmelserna om stämpelskatt för myndigheternas expeditioner i 1943 års lag angående stämpelskatt (662/1943) och upphävdes lagen angående

stämpelskatt jämte ändringar. Under årens lopp hade bestämmelser i lagen angående stämpelskatt upphävts och olika stämpelskatter hade slopats, vilket ledde till att lagen i fråga hade blivit otydlig och svårtolkad (se RP 195/2001 rd, s. 1). Det gradvisa upphävandet av bestämmelserna om stämpelskatt hade samband med 1992 års lag om grunderna för avgifter till staten (150/1992), där det föreskrivs om allmänna grunder för avgifter för statens prestationer och avgifternas belopp. Målet var att myndigheterna skulle övergå till att ta ut avgifter i stället för stämpelskatt för sina expeditioner när det inte är fråga om en skatt som tas ut på fiskala grunder (se RP 176/1991 rd och RP 141/1993 rd).

Lagen om offentlig belöning och lagen om skatt för titlar tillämpas på titlar som räknas upp i bilagan till republikens presidents förordning om titlar (381/2000, nedan *titelförordningen*). Lagen om offentlig belöning och lagen om skatt för titlar tillämpas inte på titlar som förlänas tjänstemän inom utrikesförvaltningen med stöd av 28 § i lagen om utrikesförvaltningen (204/2000) och inte heller vid förlänande av titeln akademiker eller konstakademiker. Lagen om offentlig belöning och lagen om skatt för titlar gäller inte heller titlar som förlänas av biskopar och domkapitel (se även RP 195/2001 rd, s. 4).

I titelförordningen föreskrivs om förutsättningarna för beviljande och återtagande av titlar, om handläggningen av titelärenden och om titelnämnden. Förordningen trädde i kraft den 1 maj 2000. Förordningen har senast ändrats genom republikens presidents förordning om ändring av bilaga 1 till republikens presidents förordning om titlar (560/2024, nedan *2024 års ändringsförordning*), som trädde i kraft den 1 november 2024. I och med ändringen av bilagan är antalet titlar på vilka lagen om offentlig belöning och lagen om skatt för titlar tillämpas 114 stycken. Titlarna delas in i sexton grupper som beskriver rangordningen mellan titlarna. Beloppet av den skatt som tas ut för titeln är kopplat till denna rangordning. Inom samma sektor kan det finnas flera olika titlar.

2.3 Allmänna förutsättningar och begränsningar som gäller förläning av titlar samt förfarandet

I 3 § i titelförordningen föreskrivs om allmänna förutsättningar och begränsningar som gäller förläning av titlar. Enligt 3 § 1 mom. i förordningen ska den som förlänas en titel vara särskilt meriterad, väl ansedd, oförvitlig och lämpad att förlänas den titel som föreslås. Enligt samma bestämmelse bedöms de allmänna förutsättningarna för förläning av en titel som en helhet med beaktande av de omständigheter som anförts i titelansökan, mottagna redogörelser och andra kända omständigheter. En persons meriter bedöms i praktiken inte bara i förhållande till den titel som sökts för honom eller henne utan också i förhållande till vilken grupp enligt bilagan till titelförordningen titeln i fråga hör till. I 3 § 3 mom. i förordningen begränsas förlänandet av titeln arkiater och titeln socialöverråd genom att det föreskrivs att vardera titeln kan innehas av endast en levande person åt gången.

Utgångspunkten i statsrådets kanslis anvisning om förlänande av titlar är att titlar ska förlänas endast personer som har fyllt 50 år, varvid personerna har hunnit inhämta sådana meriter som behövs. Nuvarande praxis är också att titlar under en viss karenstid inte förlänas personer som har förlänats Frihetskorsets, Finlands Vita Ros eller Finlands Lejons ordens utmärkelsetecken eller någon titel som förlänas av republikens president. På motsvarande sätt medför förlänandet av en titel i praktiken en karens för förlänande av utmärkelsetecken. En titel förlänas i regel inte under det kalenderår som en person fyller s.k. jämna år. På det sättet betonas förlänandet av titlar på basis av meriter. Praxisen och anvisningarna kan vid behov anpassas utifrån erfarenheterna från tillämpningen av dem.

I 4 § i titelförordningen föreskrivs det om framställning om förläning av titel. Enligt 4 § 1 mom. i titelförordningen kan en sådan framställning göras av enskilda personer eller sammanslutningar. Enligt 3 § 2 mom. i förordningen kan ingen föreslå sig själv som mottagare av titel. Enligt 4 § 1 mom. i förordningen riktas en ansökan om förläning av en titel till republikens president. Enligt 4 § 2 mom. i förordningen ska framställningen göras skriftligen.

Enligt 1 § i lagen om skatt för titlar ska skatt betalas till staten enligt bestämmelserna i lagen i fråga för ett öppet brev med vilket republikens president förläna en sådan titel som avses i titelförordningen. Enligt 3 § i lagen om skatt för titlar är den som har gjort framställningen om en titel skattskyldig för ett öppet brev. Enligt 4 § 2 mom. 2 punkten i titelförordningen ska till framställningen om en titel fogas en förbindelse av den som gör framställningen att betala den skatt som tas ut för titeln.

Enligt 7 § i titelförordningen kan en framställning om en titel också gälla en ny titel, dvs. en titel som inte ingår i bilagan till förordningen. På detta sätt kan man beakta samhällets och näringslivets utveckling. I praktiken ska den som gör en framställning motivera den nya titeln. Framställningen ska också innehålla en betalningsförbindelse enligt 4 § 2 mom. 2 punkten i förordningen. Införandet av en titel förutsätter att titeln genom förordning av republikens president fogas till bilagan till titelförordningen. Vilken av de sexton grupperna i bilagan som det beslutas att titeln ska placeras i bestämmer samtidigt beloppet på den skatt som ska betalas för titeln. Efter förordningsändringen kan republikens president förläna den nya titeln i fråga. Nya titlar införs inte särskilt ofta. Bilagan till titelförordningen ändrades senast 2017 och 2024 (615/2017 och 560/2024).

Bestämmelser om handläggningen av titelärenden finns i 5 § i titelförordningen. Enligt 5 § 1 mom. i förordningen kan statsrådets kansli begära utlåtande om titelframställningen av polisen, Skatteförvaltningen, Rättsregistercentralen och andra instanser som kansliet finner behövliga. Av den som framställs bli förläna en titel inhämtas samtycke enligt 3 § 2 mom. i titelförordningen till att sekretessbelagda uppgifter om personen i fråga begärs av de myndigheter som avses i 5 § 1 mom. i förordningen. Det beror på den titel som framställs av vilka andra instanser som statsrådets kansli anser det behövt att begära utlåtande.

Enligt 3 § 1 mom. i lagen om offentlig belöning kan det finnas särskilda organ för beredningen av republikens presidents beslut som gäller titlar och annan offentlig belöning. Enligt 6 § 1 mom. i titelförordningen finns för beredningen av titelärenden i anslutning till statsrådets kansli en titelnämnd, för vilken statsministern är ordförande. Till nämnden hör enligt det momentet utöver ordföranden högst nio ledamöter, som utses för sex år åt gången. Enligt 6 § 3 mom. i titelförordningen ska ledamöterna av titelnämnden företräda särskilt god sakkunskap rörande samhällsfrågor, kultur och näringsliv. Enligt 6 § 4 mom. i titelförordningen förordar titelnämnden att framställningarna ska godkännas av republikens president, om det bedöms att de allmänna förutsättningarna för förläning av titlar uppfylls. Titelnämnden har en central roll i beredningen av titelframställningar, som avviker från den traditionella tjänstemannaberedningen.

Enligt 2 § 2 mom. i lagen om offentlig belöning fattar republikens president beslut i statsrådet utan att statsrådet lägger fram förslag till avgörande. Enligt 9 § i titelförordningen kan republikens president vid avgörandet avvika från det som titelnämnden har förordat i fråga om vem som ska förläna en titel eller förläna titlar utan att iaktta vad som i titelförordningen föreskrivs om förfarandet. Presidenten kan dock inte avvika från vad som i 4 § 2 mom. 2 punkten i den förordningen föreskrivs om förbindelse att betala skatt.

Det har varit praxis att titelnämnden sammanträder två gånger om året, ungefär var sjätte månad, för att behandla inkomna titelframställningar. Till behandling kommer de titelframställningar om vilka man har hunnit få utlåtanden av de berörda instanserna. Som snabbast kan framställningarna behandlas på ett halvt år, men av olika orsaker kan behandlingstiden vara längre. Enligt etablerad praxis föredrar statsministern eller dennes ställföreträdare två gånger per år de titelframställningar som titelnämnden förordat för republikens president, som fattar beslut om dem utan att statsrådet lägger fram förslag till avgörande.

Enligt 5 § 3 mom. i titelförordningen utges som expedition angående titeln ett öppet brev av republikens president, för vilket tas ut skatt enligt lagen om skatt för titlar. Enligt 4 § i lagen om skatt för titlar bestämmer statsrådets kansli skatten för ett öppet brev med vilket en titel förlänas. Enligt 5 § i lagen ska skatten betalas till ett betalningsställe som bestäms av finansministeriet. Statsrådets kansli meddelar kontaktpersonen för titelansökan behövliga betalningsuppgifter och sänder kontaktpersonen en anvisning om sökande av ändring i titelskatten. Bestämmelser om rätten till ändringssökande finns i 7 § i lagen om skatt för titlar. Bestämmelser om ändringssökande finns i 6 § i lagen om skatt för titlar samt i lagen om rättegång i förvaltningsärenden (808/2019). 9 § i lagen om skatt för titlar gäller tillämpningen av bestämmelserna i lagen om skatteuppbörd (11/2018) i fråga om titelskatten.

Enligt 8 § i titelförordningen kan den som innehar en titel mista titeln, om han eller hon döms till fängelsestraff på mer än ett år.

Handläggningen av titelärenden beräknas kräva cirka ett årsverke per år vid statsrådets kansli. De tjänstemän som ansvarar för titelärenden handhar rådgivning om titlar, granskar titelframställningarna, ber vid behov sökandena om ytterligare information, ordnar remissbehandling för titelframställningarna, sammanställer och levererar material för titelnämndens möten, fungerar som sekretariat för titelnämnden, bereder presidentföredragningar i titelärenden, utarbetar öppna brev från republikens president och sänder dem undertecknade av republikens president och försedda med presidentens sigill till mottagarna samt utför vissa uppgifter i anslutning till faktureringen av titelskatten. Likaså krävs det personalresurser för lagberedningsärenden som gäller titelärenden inom statsrådets kanslis förvaltningsområde.

2.4 Fastställande av skatten

De grundläggande målen och egenskaperna för den skatt som ska betalas för titlar har utformats under den tid lagstiftningen om stämpelskatt var i kraft. Skattens syfte är fiskalt. Vid tillämpningen av lagstiftningen om stämpelskatt betonades principen att skatten samtidigt utgjorde en ersättning för myndighetens kostnader. Därtill återspeglar skatten respektive titels anseende. Ju högre rang titeln anses ha, desto högre skatt ska betalas för den. Skatten uppbärs för myndighetens expedition genom vilken titeln förlänas. Skatten är av engångskaraktär. De lagstiftningsmässiga lösningarna för fastställande av skatten har varierat vid olika tidpunkter.

Enligt 1918 års lag angående stämpelavgift (177/1918) samt lagarna angående stämpelskatt från 1920 och 1921 (334/1920 och 270/1921) skulle diplom, fullmakter och andra handlingar genom vilka en person förlänades ett namn eller en värdighet utan därmed förenad verklig tjänst beläggas med stämpel till det belopp som anges i lagen i fråga. Stämpelbeloppet berodde på vilken av de fjorton rangklasserna i rangordningen titeln hörde till. I lagarna fastställdes stämpelbeloppet separat för varje rangklass. I fråga om titlar som inte var upptagna i rangordningen fastställdes en gemensam stämpelskatt. Rangordningen upphävdes genom förordning år 1927.

I 1929 års lag angående stämpelskatt (413/1929) och 1943 års lag angående stämpelskatt (662/1943) fastställdes ett maximi- och minimibelopp för stämpelskatten som skulle erläggas för öppet brev eller andra handlingar genom vilka en titel förlänades utan därmed förenad verklig tjänst. Närmare bestämmelser ingick i 1929 och 1943 års statsrådsbeslut om tillämpning av lagen angående stämpelskatt (414/1929 och 663/1943) och beslut genom vilka dessa ändrades. I statsrådsbesluten och ändringsbesluten uppräknades titlarna och fastställdes stämpelskattens belopp för respektive titel inom de gränser som angavs i lagen angående stämpelskatt. Statsrådets beslut etablerade titlarnas inbördes ordning så att titlarna statsråd och bergsråd fanns högst upp på skatteskalan och titlarna director cantus och director musices längst ner. Vid förlänande av en titel som inte nämndes i statsrådets beslut om tillämpning av lagen angående stämpelskatt bestämde statsrådet till vilket belopp stämpelskatt skulle uppbäras för handlingen i fråga.

Enligt 1 § i den gällande lagen om skatt för titlar ska skatt betalas till staten enligt bestämmelserna i lagen i fråga för ett öppet brev med vilket republikens president förläner en sådan titel som avses i titelförordningen. Skattebeloppet fastställs i skatteskalan i 2 § 1 mom. i lagen om skatt för titlar (nedan även *skatteskalan*). Skatten bestäms således i lag och inte längre i en författning eller föreskrift på lägre nivå. Skatteskalan består av sexton grupper (nedan även *skattegrupp*) i fråga om vilka det hänvisas till de sexton grupperna i bilagan till titelförordningen. Titelskatten bestäms för alla 114 titlar som nämns i bilagan till titelförordningen enligt den av de sexton grupperna i bilagan titeln hör till.

I 2 § 1 mom. i lagen om skatt för titlar hänvisas det till bilaga 1 som avses i 2 § i titelförordningen. Hänvisningen i fråga är författningstekniskt föråldrad, eftersom bestämmelsen som hänvisas till har upphävts och ordningsnumret 1 har strukits från bilagans namn. Detta påverkar dock inte tillämpandet av lagen.

Skatteskalan i 2 § 1 mom. i lagen om skatt för titlar är följande:

	Om den som får titeln inte står i tjänste- eller anställningsförhållande eller annat därmed jämförbart förhållande till staten, en kommun eller kyrkan med anställningen som huvudsyssla	Om den som får titeln står i tjänste- eller anställningsförhållande eller annat därmed jämförbart förhållande till staten, en kommun eller kyrkan med anställningen som huvudsyssla
	Skatt euro	Skatt euro
Titlar som hör till grupp 1	48 400	12 100
Titlar som hör till grupp 2	33 300	8 300
Titlar som hör till grupp 3	24 200	6 000
Titlar som hör till grupp 4	19 300	4 800
Titlar som hör till grupp 5	16 400	4 100
Titlar som hör till grupp 6	12 000	3 000
Titlar som hör till grupp 7	8 700	2 200
Titlar som hör till grupp 8	6 200	1 550
Titlar som hör till grupp 9	4 250	1 100

Titlar som hör till grupp 10	3 300	820
Titlar som hör till grupp 11	2 700	680
Titlar som hör till grupp 12	1 100	270
Titlar som hör till grupp 13	770	200
Titlar som hör till grupp 14	640	160
Titlar som hör till grupp 15	330	80
Titlar som hör till grupp 16	70	50

I skattegrupperna finns i enlighet med bilagan till titelförordningen som minst en titel (grupp 15) och som mest 34 titlar (grupp 8). Enligt skatteskalen är skattebeloppet högst i gruppen ”titlar som hör till grupp 1” och lägst i gruppen ”titlar som hör till grupp 16”. Till grupp 1 hör titlarna statsråd och bergsråd. Till grupp 16 hör titlarna director cantus och director musices. Ändring av skattegruppen för en enskild titel förutsätter att bilaga till titelförordningen ändras.

För ett öppet brev med vilket en titel förlänas en person som har gått i pension från en anställning hos staten, en kommun eller kyrkan, betalas enligt 2 § 2 mom. i lagen om skatt för titlar en lika stor skatt som för ett öppet brev med vilket titel förlänas en person som står i tjänste- eller anställningsförhållande eller i ett annat därmed jämförbart tjänstgöringsförhållande till staten, en kommun eller kyrkan.

2.5 Titelmottagare som är anställda inom den offentliga sektorn

Beloppet av den skatt som ska betalas för en titel har sedan början av Finlands självständighet varit lägre, om den som förlänas titeln är anställd hos staten, kommunen eller kyrkan. Detta förklaras av titelsystemets historiska särdrag. Det har funnits ett nära samband mellan titlar, tjänstetitlar och tjänster, vilket bland annat framgår av flera titlar, tjänstetitlar och tjänstebenämningar som slutar med ”råd”. Titlar förlänas utan en därmed förenad verklig tjänst.

Tabellerna över stämpelskatt för titlar som ingick i 1918 års lag angående stämpelavgift (177/1918) samt lagarna angående stämpelskatt från 1920 och 1921 (334/1920 och 270/1921) gällde personer som inte hade anställning i statens, kyrkans eller kommunens tjänst. I lagarna föreskrevs att om en titel förlänas en person som innehar eller har innehaft anställning i statens, kyrkans eller sådan kommunal tjänst för vilken en statlig myndighet utfärdar fullmakt, är skattebeloppet hälften av det belopp som anges i tabellen.

Enligt 1929 års lag angående stämpelskatt (413/1929) var maximi- och minimibeloppet av stämpelskatten för en titel en tredjedel av skattens fulla maximi- och minimibelopp, om den som förlänades titeln hade en statlig, kommunal eller kyrklig tjänst. Enligt 1943 års lag angående stämpelskatt (662/1943) var skattens maximi- och minimibelopp hälften av skattens fulla maximi- och minimibelopp, om titelmottagaren hade en ordinarie tjänst eller befattning inom staten, kommunen eller kyrkan. Lagen angående stämpelskatt från 1943 ändrades årligen eller oftare, varvid även det procentuella förhållandet mellan det fulla skattebeloppet och den lägre skatten kunde ändras. Även omnämnandet av ordinarie tjänst eller befattning ändrades för att motsvara förändringarna i tjänsteförhållandena och arbetslivet. I 1976 års lag om temporär ändring av lagen angående stämpelskatt (37/1976) var definitionen ”den som står i tjänste- eller arbetsförhållande eller annat därmed jämförbart anställningsförhållande till staten, en kommun eller kyrkan med anställningen som huvudsyssla”. I statsrådets beslut om tillämpning av lagen angående stämpelskatt jämställdes en pensionerad titelmottagare som uppnått sina meriter i

huvudsyssla hos staten, en kommun eller kyrkan, och enligt den senare ordalydelsen den som gått i pension från anställning hos dessa, med en person som fortfarande var anställd hos staten, en kommun eller kyrkan. För personer som gått i pension hade ett minimibelopp fastställts för skatten. Ett sådant minimibelopp slopades dock.

I skatteskalen i 2 § 1 mom. i den gällande lagen om skatt för titlar finns två kolumner där den första kolumnen anger skattens fulla belopp och den andra kolumnen den lägre skattens belopp. Skatt enligt den första kolumnen uppbärs om den som får titeln inte står i tjänste- eller anställningsförhållande eller annat därmed jämförbart förhållande till staten, en kommun eller kyrkan med anställningen som huvudsyssla. Skatt uppbärs enligt den andra kolumnen om den som får titeln står i tjänste- eller anställningsförhållande eller annat därmed jämförbart förhållande till staten, en kommun eller kyrkan med anställningen som huvudsyssla. Beloppet av den lägre skatten är i genomsnitt 25 procent av den fulla skatten. Till exempel i grupp I är skattens fulla belopp 48 400 euro och den lägre skatten 12 100 euro. I grupp 16 är den fulla skatten dock 70 euro och den lägre skatten 50 euro, dvs. den lägre skatten är cirka 70 procent av den fulla skatten. Den etablerade tillämpningspraxisen för de två kolumnerna i skatteskalen beskrivs i avsnitt 6.2 i propositionen.

Som jämförelse kan det konstateras att ordnarnas utmärkelsetecken är indelade i sådana som betalas av staten och sådana som betalas av privatpersoner (se även förordningen angående instiftande av Finlands Lejons orden (747/1942) och Statuterna för Finlands Vita Ros' Orden 16.5.1919). Lösenavgifter tas inte ut för utmärkelsetecken eller medaljer för tjänstemän eller anställda vid statliga bokföringsenheter, ämbetsverk eller inrättningar eller vid statliga fonder utanför budgeten. Enligt 12 a § (1096/2009) i lagen om statsbudgeten (423/1988) är det republikens presidents kansli och ministerierna samt som funktionellt och ekonomiskt ändamålsenliga helheter ämbetsverken, inrättningarna och andra organ som är bokföringsenheter. Utländska medborgare får utmärkelsetecken utan lösen. Grunderna för avgifterna för utmärkelsetecken ändrades genom republikens presidents förordning om ändring av 14 § i förordningen angående instiftande av Finlands Lejons orden (134/2008), som trädde i kraft den 1 januari 2018. Även förtjänstkorsen, som tidigare var avgiftsfria för alla, blev då avgiftsbelagda. Årligen förlänas cirka 5 000 utmärkelsetecken, av vilka knappt 2 000 är medaljer som är avgiftsfria för alla.

2.6 Justering av skattebeloppet

Under den tid som stämpelskattelagstiftningen var i kraft justerades stämpelskatten som uppbars för myndigheters expeditioner regelbundet genom att lagen angående stämpelskatt och statsrådets beslut om tillämpning av lagen angående stämpelskatt ändrades. Höjningarna kunde gälla alla olika typer av expeditioner eller endast en del av dem. Höjningarnas storlek kunde variera beroende på vilken typ av expedition det var fråga om eller hur lång expedition det var fråga om. I förarbetena till stämpelskattelagarna och lagarna om ändring av dem motiverades höjningarna av skattebeloppen särskilt med situationen inom statsfinanserna, förändringen i penningvärdet, höjningen av prisnivå och levnadskostnaderna samt målet om kostnadsmotsvarighet i fråga om expeditionerna. I fråga om expeditioner som gällde titlar kunde höjningarna av stämpelskatten gälla alla titlar eller endast en del av dem. Stämpelskatten för vissa enskilda titlar har i vissa fall höjts i syfte att höja titelns status eller för att justera den inbördes rangordningen mellan vissa titlar. Höjningarnas storlek har kunnat variera mellan olika titlar. Höjningarna har också kunnat påverka den procentuella skillnaden mellan skatterna i den första och den andra kolumnen i skatteskalen. Höjningarna har skett i enlighet med de gällande bestämmelserna om stämpelskatt antingen genom ändring av lagen angående stämpelskatt eller av statsrådets beslut om tillämpning av den. I samband med höjningarna har det också gjorts avrundningar.

Höjningarnas storlek har varierat vid olika tidpunkter. Till exempel i början av självständighetstiden kunde höjningarna vara rätt stora. Måttligare justeringar har gjorts till exempel på 1980-talet, även om intervallet mellan höjningarna har kunnat vara kort. År 1987 höjdes stämpelskatten för expeditioner för att kostnaderna för att utfärda expeditionerna inte skulle vara högre än stämpelskatten för dem (RP 61/1987 rd). Prisnivån uppskattades ha stigit med cirka 20 procent från 1984 till 1987. Det föreslogs dock att stämpelskattens belopp höjs med i genomsnitt endast 10 procent. För att underlätta uppbörden av stämpelskatt föreslogs det att markbeloppen avrundas uppåt till hela mark eller tio mark. Ett år senare gjordes en tilläggshöjning på 10 procent (RP 117/1988 rd). År 1992 höjdes stämpelskatternas belopp för andra expeditioner än pass med 10 procent. Samtidigt avrundades skattebeloppen uppåt. Man diskuterade också ett alternativ där minskningen av penningvärdet skulle ha beaktats exaktare. Man avstod dock från tanken att införa en större höjning av skattebeloppet, eftersom det befarades att detta skulle påskynda inflationen (FiUB 30/91 rd). Stämpelskatten för titlar har kunnat höjas även genom statsrådets beslut om tillämpningen av lagen angående stämpelskatt inom ramen för de maximi- och minimibelopp som fastställts i lagen angående stämpelskatt. Till exempel år 1988 gjordes höjningar på i genomsnitt 40 procent i fråga om olika titlar (se statsrådets beslut angående ändring av 4 § i statsrådets beslut om tillämpning av lagen angående stämpelskatt (733/1988)).

När lagen om skatt för titlar stiftades år 2001 fastställdes skattebeloppen enligt skatteskalen i 2 § 1 mom. i lagen så att skattebeloppen höjdes med ca 15 procent i förhållande till 1992, då stämpelskattebeloppet för titlar senast hade justerats. I förarbetena till lagen ansågs en höjning av denna storlek motsvara förändringen i levnadskostnadsindex sedan 1992. Vid ingången av 2002 övergick man dessutom till euron som valuta, och därför omräknades markbeloppen till euro enligt eurons kurs 5,94573 i förhållande till marken. De erhållna beloppen avrundades uppåt eller nedåt (se RP 195/2001 rd, s. 3).

Beloppet av skatten för titlar har inte justerats sedan lagen om skatt för titlar trädde i kraft den 1 januari 2002. Kostnads- och förtjänstnivåindexen har höjts väsentligt åren 2002–2025. Dessutom är skatten för titlar i de tre lägsta grupperna i bilagan till titelförordningen, dvs. grupperna 14–16, låg i förhållande till myndighetskostnaderna för handläggningen av titelansökningar. Även om stämpelskatten för titlar slopades i samband med upphävandet av lagen angående stämpelskatt (662/1943) och skatterna för titlar flyttades till lagen om skatt för titlar i stället för till regleringen som gäller grunderna för avgifter, har tanken om ersättning av myndigheternas kostnader för utfärdandet av expeditioner inte förlorat sin betydelse när det gäller titlar. Eftersom skatten för titlar också inbegriper tanken om en ersättning till myndigheten, har det diskuterats om en handläggningsavgift kunde separeras från skatten genom en lagändring. Det har dock inte ansetts ändamålsenligt att införa en handläggningsavgift bland annat för att två parallella förfaranden skulle medföra en administrativ börda.

3 Målsättning

Syftet med propositionen är att justera skatteskalen i 2 § 1 mom. i lagen om skatt för titlar för att beakta den allmänna kostnadsutvecklingen efter lagens ikraftträdande den 1 januari 2002. Samtidigt strävar man efter att säkerställa att skatten för titlar i fråga om titlar som hör till de lägsta grupperna i skatteskalen i tillräcklig utsträckning täcker myndighetskostnaderna för handläggningen av titelansökningar. Avsikten är att justera skatteskalen så att titlar förblir ett beaktansvärt sätt för både offentliga samfund och privatpersoner och privaträttsliga sammanslutningar att söka offentlig belöning för personer som är särskilt förtjänstfulla och som uppfyller de övriga villkoren för förlänande av titlar.

Syftet med propositionen är också att i den andra kolumnen i skatteskalan i 2 § 1 mom. i lagen om skatt för titlar uppdatera förteckningen över offentliga samfund, i fråga om vilka den lägre skattesatsen enligt den kolumnen tillämpas på titlar som de anställda förlänas, så att den motsvarar den nya strukturen för organiseringsansvar enligt välfärdsområdesreformen som infördes den 1 januari 2023. Välfärdsområdena och välfärdssammanslutningarna som inrättades i samband med reformen fogas till förteckningen. För att beakta internationaliseringsutvecklingen och Finlands medlemskap i Europeiska unionen fogas till förteckningen också Europeiska unionen och sådana internationella organisationer eller sådana internationella organ i vars verksamhet Finland deltar som medlemsstat. I förteckningen görs samtidigt andra preciseringar för att lyfta upp den etablerade tillämpningspraxisen för den lägre skattesatsen på lagnivå. På detta sätt stärks förutsägbarheten i tillämpningen av skatteskalan. Syftet är också att förtydliga strukturen i lagens 2 §.

Regeringspropositionen innebär också en möjlighet att göra en lagteknisk korrigering.

4 Förslagen och deras konsekvenser

4.1 De viktigaste förslagen

I propositionen föreslås det att skatterna för titlar enligt skatteskalan i 2 § 1 mom. i lagen om skatt för titlar höjs för att beakta den allmänna kostnadsutvecklingen. Skattebeloppet justeras i alla sexton grupper i skatteskalan som omfattar de 114 titlar som nämns i bilagan till titelförordningen. Justeringen av skattebeloppet gäller både den fulla skattesatsen i den första kolumnen i skatteskalan och den lägre skattesatsen i den andra kolumnen i skatteskalan. Skattebeloppet höjs med cirka 35 procent i fråga om de tretton högsta skattegrupperna, dvs. grupperna 1–13. I de tre lägsta skattegrupperna, dvs. grupperna 14–16, är höjningen större för att skatten också i fråga om titlar som hör till dessa grupper i tillräcklig utsträckning ska täcka myndighetskostnaderna för handläggningen av titelansökningar. Höjningen i eurobelopp är dock inte stor i dessa grupper. Samtidigt görs avrundningar.

Rubrikerna för kolumnerna i skatteskalan ändras för tydlighetens skull till ”Skatteklass I” och ”Skatteklass II”. Innehållet i rubrikfälten, där det anges enligt vilken kolumn skatt ska betalas för ett öppet brev, flyttas i ändrad form till 2 § 2 mom. i lagen om skatt för titlar.

Skatteskalan i 2 § 1 mom. i lagen om skatt för titlar ändras enligt följande:

	Skatteklass I	Skatteklass II
	Skatt euro	Skatt euro
Titlar som hör till grupp 1	65 000	16 000
Titlar som hör till grupp 2	45 000	11 000
Titlar som hör till grupp 3	33 000	8 000
Titlar som hör till grupp 4	26 000	7 000
Titlar som hör till grupp 5	22 000	6 000
Titlar som hör till grupp 6	16 000	4 000
Titlar som hör till grupp 7	12 000	3 000
Titlar som hör till grupp 8	8 000	2 000
Titlar som hör till grupp 9	6 000	1 500

Titlar som hör till grupp 10	4 500	1 100
Titlar som hör till grupp 11	3 600	900
Titlar som hör till grupp 12	1 500	500
Titlar som hör till grupp 13	1 000	350
Titlar som hör till grupp 14	800	300
Titlar som hör till grupp 15	500	250
Titlar som hör till grupp 16	300	200

I 2 § 1 mom. i lagen om skatt för titlar görs dessutom en lagteknisk korrigerings genom att hänvisningen till bilaga 1 som avses i 2 § i titelförordningen stryks. Titelförordningens 2 § har upphävts genom republikens presidents förordning om ändring av republikens presidents förordning om titlar (478/2020) och ordningsnumret 1 ströks ur namnet på titelförordningens bilaga genom republikens presidents förordning om ändring av bilaga 1 till republikens presidents förordning om titlar (560/2024).

I propositionen föreslås det också komplettering av förteckningen över offentliga samfund, i fråga om vilka den lägre skattesatsen som anges i den andra kolumnen i skatteskalen tas ut för titlar som förlänas anställda i huvudsyssla. Den föreslagna förteckningen är inte uttömmande. I förteckningen nämns för närvarande staten, en kommun och kyrkan. Tillämpningspraxisen har varit bred.

Till förteckningen fogas ett välfärdsområde och en välfärdssammanslutning. Till förteckningen fogas också Europeiska unionen och sådana internationella organisationer eller sådana internationella organ i vars verksamhet Finland deltar som medlemsstat. Samtidigt uppdateras förteckningen för att lyfta den etablerade tillämpningspraxisen på lagnivå. Till förteckningen fogas enligt förslaget statens ämbetsverk och inrättningar, landskapet Åland, samkommuner, självständiga offentligrättsliga inrättningar, stiftelser eller fonder samt sådana pensionsanstalter, pensionsstiftelser eller pensionskassor som har grundats för anställda vid offentliga samfund, universitet som avses i universitetslagen (558/2009) och yrkeshögskolor som avses i yrkeshögskolelagen (932/2014). Omnämmandet av kyrkan ersätts med ett omnämmande av Evangelisk-lutherska kyrkan i Finland och Ortodoxa kyrkan i Finland.

Eftersom förteckningen blir längre är det inte ändamålsenligt att behålla den i rubrikfältet för skatteskalen i 2 § 1 mom. i lagen om skatt för titlar. Enligt förslaget flyttas förteckningen till 2 § 2 mom. i lagen, där det för närvarande föreskrivs om tillämpning av den lägre skattesatsen på ett öppet brev med vilket en titel förlänas en person som har gått i pension från en anställning hos staten, en kommun eller kyrkan. För att göra 2 § 2 mom. smidigare ersätts bestämmelsens text i sin helhet med ny text.

4.2 De huvudsakliga konsekvenserna

4.2.1 Ekonomiska konsekvenser

Höjningen av skatten för titlar kan bedömas ha direkta konsekvenser för statens inkomster. Konsekvenserna beror dock i hög grad på hur höjningarna påverkar antalet ansökningar om titlar i allmänhet och hur höjningarna påverkar antalet ansökningar om respektive titel. Avsikten har varit att föreslå en justering av skattebeloppet till en sådan nivå att titlar förblir ett beaktansvärt sätt för både offentliga samfund och privatpersoner och privaträttsliga

sammanslutningar att söka offentlig belöning för personer som är särskilt förtjänstfulla och som uppfyller de övriga villkoren för förlänande av titlar. Detta mål stöds också av att nya titlar fogades till bilagan till titelförordningen genom 2024 års ändringsförordning i syfte att beakta samhällets och näringslivets utveckling.

Åren 2020–2024 har det årligen gjorts cirka 100–200 titelframställningar. Åren 2020–2024 förlänade republikens president i genomsnitt 130–150 titlar per år. I antalet ingår också titelframställningar som gjorts före denna period och vars handläggning har krävt mer tid än normalt t.ex. på grund av behovet av tilläggsutredningar och som titelnämnden förordat för republikens president först efter att ha fått behövliga tilläggsutredningar.

Åren 2020–2024 har det totala inflödet av titelskatt till staten varit 4 316 200 euro, dvs. det genomsnittliga årliga inflödet har varit drygt 860 000 euro (statsbudgetens moment 11.19.09 Övriga skatteinkomster). Omkring hälften av titlarna har förlänats personer för vilka förutsättningarna för tillämpning av den andra kolumnen i skatteskalen i 2 § 1 mom. i lagen om skatt för titlar uppfylls. Detta står för drygt 13 procent av skatteinflödet. Det totala inflödet av titelskatt till staten kan inte anses vara särskilt betydande. Inflödet har varit nedåtgående. Å andra sidan fogades åtta nya titlar till bilagan till titelförordningen genom 2024 års ändringsförordning och i fråga om dessa har ännu knappt uppstått någon tillämpningspraxis. Samtidigt slopades titlar som inte hade ansökts om eller förlänats på länge.

En betydande del av skatten för titlar inflyter av förlänandet av titlar som hör till skattegrupperna 2, 7 och 8. När det gäller skattegrupp 2 förklaras detta av att gruppen omfattar femton titlar, att titelskatten är hög och att skatten för största delen av titelmottagarna bestäms till fullt belopp i enlighet med första kolumnen i skatteskalen i 2 § 1 mom. i lagen om skatt för titlar. Särskilt många ansökningar lämnas in om förlänande av titlarna kommerseråd och industriråd, och ett rätt stort antal sådana titlar förlänas också. I och med justeringen stiger skatten för titlar i denna grupp från 33 300 euro till 45 000 euro i fråga om den fulla skattesatsen och från 8 300 euro till 11 000 euro i fråga om den lägre skattesatsen. Skattegrupp 7 omfattar tjugotvå titlar och grupp 8 trettiofyra titlar. Även om skatten för titlar i grupperna 7 och 8 är klart lägre än i de högre grupperna, är inflödet betydande, eftersom titlar i grupperna 7 och 8 ansöks om och förlänas i rätt stor omfattning. Skatten för titlar i grupp 7 höjs från 8 700 euro till 12 000 euro i fråga om den fulla skattesatsen och från 2 200 euro till 3 000 euro i fråga om den lägre skattesatsen. På motsvarande sätt stiger den fulla skattesatsen i grupp 8 från 6 200 euro till 8 000 euro och den lägre skattesatsen från 1 550 euro till 2 000 euro.

Om man antar att det inte sker några väsentliga förändringar i antalet ansökningar om titlar och antalet titlar som förlänas eller i fördelningen mellan titlarna i förhållande till åren 2020–2024, är inflödet av titelskatt beräknat med de nya skattebeloppen drygt 5 800 000 euro under fem år, dvs. i genomsnitt drygt 1 160 000 euro per år. Den kalkylerade årliga ökningen av statens skatteintäkter jämfört med nuläget är då cirka 300 000 euro. Om justeringen av skatten inverkar på antalet titelansökningar och om antalet förlänade titlar till följd av detta minskar med 10 procent, är inflödet under fem år kalkylmässigt drygt 5 170 000 euro och det årliga inflödet drygt 1 034 000 euro. Den kalkylerade årliga ökningen av statens skatteintäkter är i detta fall cirka 174 000 euro. Om antalet förlänade titlar minskar med 20 procent, är motsvarande kalkylerade inflöde drygt 4 620 000 och drygt 924 000 euro. Den kalkylerade årliga ökningen av statens skatteintäkter är då cirka 64 000 euro. Det är dock inte möjligt att på förhand på ett tillförlitligt sätt uppskatta antalet titlar som förlänas och deras fördelning mellan de olika skattegrupperna och de två olika skatteskalorna. Därtill har det knappt hunnit samlas några erfarenheter av hur införandet av åtta nya titlar år 2024 påverkar det totala antalet framställningar om titlar. Det bör också noteras att staten å andra sidan i vissa fall är den som

ansöker om och betalar för titlar. I varje ansökningsomgång förlänas i praktiken titlar till personer för vilka titelskatten betalas av någon statlig bokföringsenhet.

De konsekvenser som justeringen av skatten för titlar har för statens inkomster kan konkretiseras tidigast året efter lagens ikraftträdande, dvs. 2027. Detta beror på tidtabellen och handläggningstiden för titelframställningarna, som beskrivs ovan i avsnitt 2.3, samt på tidtabellen för uppbörden av titelskatten. Det är sannolikt att det kommer att ta flera år innan alla ansökningar som inkommit före lagens ikraftträdande har behandlats.

Höjningen av skatten för titlar inverkar inte på inkomstbeskattningen. Att en person tar emot en titel för vilken sökanden betalar skatt betraktas inte som skattepliktig inkomst.

Justeringen av skatten för titlar medför inga betydande administrativa kostnader.

Justeringen av skatten för titlar kan påverka beteendet hos dem som ansöker om titlar och ger betalningsförbindelser som gäller titlar. Justeringen av skatten kan öka utgifterna för sådana företag, privaträttsliga föreningar och privatpersoner samt offentliga samfund som betalar titelskatten för titlar som förlänats efter deras framställning. Framställningen av titlar grundar sig alltid på fri prövning och det är inte möjligt att förutse och bedöma konsekvenserna av skattejusteringarna på ett tillförlitligt sätt. Konsekvenserna beror på respektive aktörs ekonomiska situation och övriga omständigheter. Det är dock värt att notera att de ansökningar om titlar som offentliga samfund lämnat in mer sällan har gällt titlar i de högsta grupperna i bilagan till titelförordningen än de ansökningar som företag lämnat in.

4.2.2 Konsekvenser för människor och för samhället

Vid justeringen av skatterna för titlar har man strävat efter att beakta behovet av att göra höjningar som är skäliga med tanke på dem som gör framställningar om titlar. Samtidigt har man önskat hålla höjningarna på en nivå som inte i någon betydande grad påverkar det totala antalet ansökningar om titlar. Avsikten har varit att titlarna ska förbli ett beaktansvärt sätt för både offentliga samfund och privatpersoner och privaträttsliga sammanslutningar att söka offentlig belöning för personer som är särskilt förtjänstfulla och som uppfyller de övriga villkoren för förlänande av titlar. Detta mål stöds av 2024 års ändringsförordning som fogade nya titlar till bilagan till titelförordningen i syfte att beakta samhällets och näringslivets utveckling.

Vid höjningarna av titelskatten har man också fäst uppmärksamhet vid jämlikheten. Strävan har varit att rikta höjningarna så jämnt som möjligt till de olika titelgrupperna. Det faktum att höjningen i de tre lägsta grupperna enligt bilagan till titelförordningen är procentuellt sett högre än i de övriga grupperna ändrar inte denna uppskattning. Skatten som tas ut för dessa titlar förblir dock måttfulla till beloppet. Det bör också noteras att höjningarna gäller både den fulla och den lägre skattesatsen.

Höjningen av skatten för titlar kan dock i praktiken inverka på vilka titlar ansökningarna riktas till. Inom vissa sektorer används flera olika titlar. Som det konstateras i avsnitt 2.1 ovan är titlar ett värdigt och traditionellt sätt att ge en person offentligt erkännande för sitt arbete för samhället. Förlänningen av en titel görs utifrån en helhetsbedömning. Beslutet fattas av presidenten utan att statsrådet lägger fram förslag till avgörande. Ingen har subjektiv rätt till en titel. Titeln medför inga rättigheter eller skyldigheter för den som förlänas titeln. Utmärkelsetecknen och förtjänsttecknen är förenade med liknande särdrag som offentlig belöningar. Det är inte fråga om avgöranden som gäller enskildas rättigheter och intressen (se även GrUB 8/1999 rd och HFD 2010:68).

Genom 2024 års ändringsförordning fogades till titelförordningens bilaga nya titlar för kvinnodominerade branscher. Syftet med de nya titlarna är att främja jämställdheten i titelärenden. Höjningarna av skatten för titlar står inte i strid med målet att främja jämställdheten.

5 Remissvar

Regeringspropositionen var på remiss via tjänsten utlåtande.fi mellan den 27 juni och den 19 augusti 2025. Utlåtanden begärdes av 69 aktörer. Det kom in 22 utlåtanden. Utlåtanden lämnades av republikens presidents kansli, inrikesministeriet, försvarsministeriet, finansministeriet, jord- och skogsbruksministeriet, kommunikationsministeriet, social- och hälsovårdsministeriet, miljöministeriet, kansliet för Finlands Vita Ros och Finlands Lejons ordnar, kanslern vid Helsingfors universitet, Skatteförvaltningen, Statskontoret, Kyrkostyrelsen, Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården, Institutet för hälsa och välfärd, Kajanalands välfärdsområde, HUS-sammanslutningen, Centralhandelskammaren rf, Finlands Hembygdsförbund rf, Finlands näringsliv rf, Företagarna i Finland rf, Akava rf och Fritänkarnas förbund rf. Justitieministeriet meddelade att det inte yttrar sig i frågan.

I remissvaren förordades propositionen i regel. Det framfördes synpunkter både på storleken på justeringen av titelskattens belopp och på att välfärdsområdena fogas till förteckningen över offentliga samfund, i fråga om vilka den lägre skatten tas ut för titlar som förlänas personer som är anställda hos dem.

Republikens presidents kansli ansåg att den föreslagna skattehöjningen är avsevärd som engångshöjning (35 procent), men att den kan anses motiverad eftersom man i samband med lagändringen strävar efter att beakta kostnadsutvecklingen efter 2002. Finansministeriet ansåg att förslaget är behövligt och värt att understöda. När det gäller de ekonomiska konsekvenserna kan man dock överväga att precisera motiveringen till propositionen så att propositionens uppskattade inverkan på statens skatteinkomster framgår tydligare. I motiveringen vore det också bra att konstatera att staten i vissa fall är den som betalar skatten. Kommunikationsministeriet ansåg att den föreslagna ändringen är motiverad med beaktande av att skatten varit oförändrad sedan euron infördes och att penningvärdet har förändrats under samma period. Akava ansåg att priset på titlar har stannat mycket efter den allmänna pris- och kostnadsutvecklingen och att skattehöjningen bör vara mycket större, så att den minst motsvarar den faktiska höjningen av konsumentpriserna, dvs. cirka 50 procent. Därtill föreslog Akava att skatten för titlar i fortsättningen ska höjas regelbundet årligen till exempel på basis av den faktiska förändringen i konsumentprisindexet eller förtjänstnivåindexet. Finlands Hembygdsförbund rf ansåg att utgångspunkterna för skatteändringen är goda, men ansåg att skatten för vissa titlar skulle bli oskäligt hög. Till exempel den skatt som betalas för titeln hembygdsråd, som förlänas uttryckligen för förtjänster inom frivilligarbete och som ofta söks av lokala frivilligorganisationer, blir så hög att den kan utgöra ett reellt hinder för ansökan om titeln. Enligt förbundet vore det motiverat att skatteintäkterna från de lägre titlarna (grupperna 7–16) kompenseras mer från de högre grupperna i titelskalan (grupperna 1–6).

Införandet av välfärdsområdena i förteckningen över offentliga samfund fick ett brett stöd. HUS-sammanslutningen fäste uppmärksamhet vid att anställningsförhållanden till kommunens och välfärdsområdets affärsverk enligt propositionen inte jämföras med kommunens och välfärdsområdets andra anställningsförhållanden, utan att anställda hos affärsverken enligt propositionen jämföras med anställda hos privata företag. Enligt HUS-sammanslutningen motsvarar detta inte det nuvarande rättsläget. I flera utlåtanden framfördes också andra synpunkter på förteckningen. Finansministeriet fäste uppmärksamhet vid den breda tillämpningspraxisen för lagen om skatt för titlar i fråga om den lägre skattesatsen. Om avsikten

är att skattesatsen i fråga ska tillämpas också på andra än anställda vid staten, välfärdsområdena, kommunerna och kyrkan, bör bestämmelser om detta enligt finansministeriet utfärdas genom lag. Fritänkarnas förbund rf ansåg att den fulla skattesatsen bör tillämpas på titlar som förlänas dem som arbetar hos kyrkan, inte den lägre skattesatsen. Förbundet hänvisade till att en separering av kyrkan och staten är ett allmän europeiskt värde. Finlands Hembygdsförbund rf ansåg att skattebeloppet bör vara detsamma för alla oberoende av arbetsgivaren. Enligt förbundet skapar en sådan indelning med historiska orsaker ojämlikhet.

Försvarsministeriet, inrikesministeriet, social- och hälsovårdsministeriet, jord- och skogsbruksministeriet, kanslern vid Helsingfors universitet, Skatteförvaltningen, Statskontoret, Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården, Institutet för hälsa och välfärd, Centralhandelskammaren rf, Finlands näringsliv rf och Företagarna i Finland rf meddelade att de inte har något att yttra i ärendet. Kyrkostyrelsen konstaterade att den inte har något att anmärka på utkastet till proposition.

Utgångspunkten för bedömningen av remissvaren har varit att propositionen handlar om en begränsad uppdatering som statsrådets kansli gör i en författning som hör till finansministeriets förvaltningsområde. Till följd av remissvaren har förteckningen över offentliga samfund dock kompletterats också i övrigt, förutom genom att nämna välfärdsområdena. Propositionens uppskattade konsekvenser för statens skatteinkomster har också kompletterats och omnämnandet av staten som betalare av skatt för titlar har preciserats. Också andra förtydligande tillägg har gjorts i motiveringen. Det har inte ansetts ändamålsenligt att binda skatten för titlar till index och att justera skattebeloppet årligen. Det följs dock upp hur justeringen av titelskattens belopp påverkar antalet ansökningar om titlar och inflödet av skatt för titlar.

6 Specialmotivering

6.1 Justering av skattebeloppet

2 § 1 mom. I titelskatteskalen görs justeringar för att beakta kostnadsutvecklingen under åren 2002–2025. Beloppen av skatten för titlar har inte justerats sedan lagen om skatt för titlar trädde i kraft den 1 januari 2002. Skattebeloppet har stannat efter den allmänna kostnadsutvecklingen. När lagstiftningen om stämpelskatt var i kraft gjordes skattejusteringar alltid vid behov. Även lösenavgifterna för utmärkelse- och förtjänsttecken har justerats regelbundet.

Justeringen av skatten för titlar är inte bunden till något index. Det finns inget principiellt lagstiftningstekniskt hinder för att använda index vid fastställandet av höjningens storlek. Exempelvis har konsumentprisindexet stigit med 52 procent från början av 2002 till mars 2025. Under samma tid har förtjänstnivåindexet stigit med 88 procent, så att förtjänstnivåindexet för anställda inom statens budgetekonomi har stigit med 97 procent. Samtidigt är det dock viktigt att engångshöjningen av skatten är skälig med tanke på dem som gör framställningar om titlar och att den inte inverkar negativt på antalet ansökningar om titlar. Utifrån en helhetsbedömning föreslås det att justeringen av skattebeloppet ska vara ca 35 procent. I de tre lägsta skattegrupperna, dvs. grupperna 14–16, är höjningen större än så för att myndighetskostnaderna ska kunna beaktas. I dessa grupper är höjningen dock inte stor räknat i euro. Samtidigt föreslås avrundningar som även beaktar förhållandet mellan de olika grupperna.

De tretton högsta skattegrupperna, dvs. grupperna 1–13, omfattar 107 titlar. Räknat i pengar är höjningen störst i grupp 1, där den fulla skattesatsen är 48 400 euro före höjningen och den lägra skattesatsen 12 100 euro. I fråga om den fulla skattesatsen uppgår höjningen till 16 600 euro, varvid den justerade skatten är 65 000 euro. I fråga om den lägre skattesatsen uppgår höjningen

till 3 900 euro, varvid den justerade skatten är 16 000 euro. Åren 2020–2024 har titlarna som hör till grupperna 1–13 utgjort i genomsnitt 88 procent av alla titlar som förlänats.

I de tre lägsta skattegrupperna, dvs. grupperna 14–16, är justeringen av skattebeloppet procentuellt sett större. Dessa grupper omfattar sju titlar. För grupp 14 är skatten enligt den första kolumnen 640 euro och skatten enligt den andra kolumnen 160 euro. Efter justeringen är skatterna 800 euro och 300 euro. För grupp 15 är skatten enligt den första kolumnen 330 euro och skatten enligt den andra kolumnen 80 euro. Efter justeringen är skatterna 500 euro och 250 euro. För grupp 16 är skatten enligt den första kolumnen 70 euro och skatten enligt den andra kolumnen 50 euro. Efter justeringen är skatterna 300 euro och 200 euro. Åren 2020–2024 har titlarna som hör till dessa grupper utgjort i genomsnitt 12 procent av alla titlar som förlänats.

6.2 Komplettering av förteckningen över offentliga samfund

2 § 2 mom. Enligt förslaget kompletteras förteckningen i skatteskalen över offentliga samfund för vilka lägre skatt tas ut för titlar som förlänats personer i anställning hos dem. I förteckningen nämns för närvarande endast staten, en kommun och kyrkan. Den lägre skattesatsen bakgrund och historiska grunder beskrivs ovan i avsnitt 2.5. Enligt förslaget flyttas förteckningen samtidigt till 2 § 2 mom. i lagen om skatt för titlar, där det för närvarande föreskrivs om tillämpning av den lägre skattesatsen på titlar som förlänas personer som har gått i pension från en anställning hos staten, en kommun eller kyrkan.

Till förteckningen fogas välfärdsområden och välfärdssammanslutningar. Den 1 januari 2023 bildades i Finland 21 välfärdsområden som tog över de uppgifter inom social- och hälsovården och räddningsväsendet som kommunerna tidigare ansvarade för. I Nyland avviker ansvaret för ordnande av social- och hälsovården och räddningsväsendet från lösningen för landet i övrigt så att Helsingfors stad dock fortfarande har ansvaret för att ordna tjänsterna. I Nyland ansvarar också fyra välfärdsområden för ordnandet av tjänsterna och inom hälso- och sjukvården dessutom HUS-sammanslutningen. Välfärdsområdena är offentlighetsrättsliga samfund som är separata från kommunerna och staten och som bildar en separat systemnivå. Bestämmelser om välfärdsområdesreformen finns bl.a. i lagen om välfärdsområden (611/2021), lagen om ordnande av social- och hälsovård (612/2021) och i lagen om ordnande av social- och hälsovården och räddningsväsendet i Nyland (615/2021).

Uppbörd av skatt enligt den lägre skattesatsen för titlar vars mottagare är anställda i huvudsyssla vid ett välfärdsområde eller en välfärdssammanslutning är kongruent med den skattemässiga behandlingen av titlar som förlänas personer som är anställda i huvudsyssla vid kommuner och samkommuner. Till exempel för en titel som förlänas en person som är anställd i huvudsyssla vid en kommunal hälsovårdscentral eller ett kommunalt sjukhus betalas enligt nuvarande tillämpningspraxis den lägre skatten. Välfärdsområdesreformen har beaktats också i titelförordningen. Till förordningens bilaga fogades genom 2024 års ändringsförordning titlarna välfärdsråd, läkemedelsförsörjningsråd och räddningsråd, som hör till grupp 7, samt titeln omsorgsråd, som hör till grupp 9.

Förteckningen kompletteras också med ett omnämnande av Europeiska unionen och sådana internationella organisationer eller internationella organ i vars verksamhet Finland deltar som medlemsstat. Tillägget kan motiveras med internationaliseringsutvecklingen och Finlands medlemskap i Europeiska unionen samt med den breda tillämpningspraxisen i fråga om den lägre skattesatsen. Det finns dock ännu ingen tillämpningspraxis för tillämpning av skatteskalen i en situation där den som förlänas en titel står i tjänste- eller anställningsförhållande eller annat därmed jämförbart förhållande till ett sådant samfund med anställningen som huvudsyssla. Frågan kan förväntas bli aktuell i framtiden, i synnerhet med beaktande av att titeln Europaråd

fogades till grupp 2 och titeln råd för internationellt samarbete till grupp 3 i bilagan till titelförordningen genom 2024 års ändringsförordning. För jämförelsens skull har staten betalat ordnarnas utmärkelsetecken när de beviljats en finländare som står i anställningsförhållande till en internationell organisation eller ett internationellt organ i vars verksamhet Finland deltar som medlemsstat.

I förteckningen görs samtidigt preciseringar för att lyfta den etablerade tillämpningspraxisen för den lägre skattesatsen på lagnivå. Den lägre skattesatsen har ansetts omfatta olika offentliga samfund i mycket stor utsträckning. Tanken har varit att offentliga samfund ska behandlas så enhetligt som möjligt i fråga om skatten för titlar. Denna praxis har fungerat bra. Den föreslagna förteckningen är inte uttömmande. Detta framgår av frasen ”i synnerhet”.

Förteckningen är i hög grad kopplad till begreppet ”offentligt samfund”. Begreppet har definierats på olika sätt i olika lagar beroende på sammanhanget. En hänvisning till en förteckning över offentliga samfund som ingår i någon annan skattelag har inte ansetts vara en fungerande lösning. Till exempel i 3 kap. i inkomstskattelagen (1535/1992) finns bestämmelser om helt eller delvis skattefria samfund. Det är också skäl att konstatera att tillämpningspraxisen för olika skatteslag avviker från varandra och för varje skatteslag ska stöd sökas i tillämpningspraxisen för skatteslaget i fråga.

Enligt den etablerade praxisen tillämpas den lägre skattesatsen på titlar som förlänas personer som är anställda i huvudsyssla vid staten och dess ämbetsverk och inrättningar. I tillämpningspraxisen har samkommuner jämförts med kommuner. Den lägre skattesatsen tillämpas också på titlar som förlänas personer som är anställda hos centralförvaltningen och kommunalförvaltningen i landskapet Åland. Enligt tillämpningspraxisen har skatt tagits ut i enlighet med den andra kolumnen i skatteskalan också i situationer där titeltmottagaren är anställd i huvudsyssla vid en självständig offentligrättslig inrättning, stiftelse eller fond. Exempel på statens offentligrättsliga stiftelser, institutioner och andra offentligrättsliga fonder är Nationalgalleriet, de offentligrättsliga stiftelseuniversiteten, Folkpensionsanstalten, Finlands Bank, Arbetshälsoinstitutet, Finlands Viltcentral, Finlands Skogscentral, Pensionsskyddscentralen, Jubileumsfonden för Finlands självständighet Sitra och Arbetslöshetsförsäkringsfonden. Offentligrättsliga inrättningar i anslutning till kommunal verksamhet är exempelvis Keva, som sköter det kommunala pensionsskyddet, samt Kommunernas garanticentral. Till förteckningen fogas för tydlighetens skull också ett omnämnande av pensionsanstalter, pensionsstiftelser eller pensionskassor som har grundats för anställda vid offentliga samfund. I förteckningen nämns däremot inte separat statens, välfärdsområdenas, välfärdssammanslutningarnas, kommunernas och samkommunernas affärsverk. Detta lämnar rum för prövning från fall till fall, där affärsverkets uppgifter och behörighet kan beaktas. I förteckningen nämns inte heller nämnder, delegationer, kommittéer och motsvarande organ av permanent natur som har tillsatts för att självständigt sköta en viss uppgift genom ett myndighetsbeslut. I praktiken har det inte förekommit situationer där titlar har sökts för en person som är anställd i huvudsyssla vid ett sådant organ. Även till denna del kan prövning användas i fortsättningen.

Som en del av den etablerade tillämpningspraxisen fogas universitet som avses i universitetslagen (558/2009) till förteckningen. Tillämpningspraxisen grundar sig på att universiteten fram till 2010 var en del av staten. I dag är största delen av universiteten självständiga offentligrättsliga inrättningar. Två av universiteten är till sin juridiska persons form stiftelser enligt stiftelselagen. I rättslitteraturen har stiftelseuniversiteten på grund av sina lagstadgade uppgifter räknats som offentligrättsliga stiftelser (Mäenpää, Olli: Yliopistolaki 2009). Titlar söks i mycket stor utsträckning för personer som står i anställningsförhållande till ett universitet. Enligt förslaget fogas yrkeshögskolor som avses i yrkeshögskolelagen

(932/2014) till förteckningen vid sidan av universiteten. Yrkeshögskolorna är till sin juridiska persons form aktiebolag, men de har lagstadgade förvaltningsuppgifter som motsvarar universitetens. Den lägre skattesatsen har tillämpats bl.a. i en situation där titelmottagaren är anställd i huvudsyssla vid en yrkeshögskola som ägs av kommuner. Genom att ta in yrkeshögskolorna i förteckningen kan man säkerställa att skattebeloppet inte beror på yrkeshögskolans ägarbas. Att gruppera universiteten tillsammans med yrkeshögskolorna i förteckningen är en författningstekniskt naturlig lösning.

Enligt etablerad tillämpningspraxis avses med kyrkan i skatteskalen i 2 § 1 mom. i lagen om skatt för titlar Evangelisk-lutherska kyrkan i Finland och Ortodoxa kyrkan i Finland, vilka är offentliga samfund. Omnämmandet av kyrkan ersätts med ett omnämmande av dessa religionssamfund. Den lägre skattesatsen ska enligt förslaget fortfarande tillämpas på titlar som förlänas personer som är anställda i huvudsyssla vid Evangelisk-lutherska kyrkan i Finland och Ortodoxa kyrkan i Finland. Det är dock värt att notera att titlar som avses i lagen om skatt för titlar mycket sällan söks för personer som är anställda i huvudsyssla vid kyrkan. Evangelisk-lutherska kyrkan i Finland och Ortodoxa kyrkan i Finland har egna titelsystem, om vilka det föreskrivs i kyrkolagen (652/2023), lagen om ortodoxa kyrkan (985/2006) och ifrågavarande kyrkosamfunds kyrkoordningar. Genom 2024 års ändringsförordning ströks titlarna fältbiskop och prost från bilagan till titelförordningen bland annat för att de bedömdes kunna leda till förväxling med motsvarande kyrkliga titlar och tjänstebeteckningar.

Med stöd av gällande 2 § 2 mom. i lagen om skatt för titlar tillämpas den lägre skattesatsen enligt den andra kolumnen i skatteskalen också i situationer där den som får en titel har gått i pension från ett sådant samfund i fråga om vilket den lägre skattesatsen tillämpas på titlar som förlänas dess anställda. Med anställningsförhållande avses ett anställningsförhållande som huvudsyssla. För tydlighetens skull tas detta in i lagen. Då bedöms det sista anställningsförhållandet för den som ska förlänas en titel. I dessa situationer har helhetsprövning använts. Den lägre skattesatsen har däremot inte tillämpats på den grunden att den som förlänas en titel är eller har varit verksam i ett statligt, kommunalt eller kyrkligt förtroendeuppdrag.

Den fulla skatten enligt skatteskalen i 2 § 1 mom. i lagen om skatt för titlar tas å sin sida ut när titelmottagarens huvudsyssla är exempelvis i en privaträttslig förening eller i ett företag.

Statsrådets kansli konsulterar vid behov sakkunniga vid finansministeriet och Skatteförvaltningen vid bedömningen av vilken av skatteskalans kolumner som ska tillämpas i fråga om en viss titelmottagare.

6.3 Lagteknisk korrigering

I 2 § 1 mom. i lagen om skatt för titlar anges att ”För ett öppet brev med vilket förlänas en sådan titel som nämns i bilaga 1 som avses i 2 § i republikens presidents förordning om titlar ska betalas skatt enligt följande”. Hänvisningen till bilaga 1 som avses i 2 § i titelförordningen stryks som föråldrad och ersätts med en hänvisning till bilagan till titelförordningen. Förordningens 2 § upphävdes genom republikens presidents förordning om ändring av republikens presidents förordning om titlar (478/2020) och bestämmelsens sakinhåll överfördes till 1 § som gäller förordningens tillämpningsområde. Enligt 1 § i förordningen, sådan den lyder i förordning 478/2020, tillämpas förordningen på förfarandet för förlänande av de titlar som räknas upp i bilagan. Ordningsnumret 1 ströks från namnet på titelförordningens bilaga 1 genom republikens presidents förordning om ändring av bilaga 1 till republikens presidents förordning om titlar (560/2024). Titelförordningen innehåller endast en bilaga.

7 Ikraftträdande

Det föreslås att lagen träder i kraft vid ingången av 2026. På titelansökningar som lämnats in före ikraftträdandet tillämpas de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet.

Kläm

Med stöd av vad som anförts ovan föreläggs riksdagen följande lagförslag:

Lag

om ändring av 2 § i lagen om skatt för titlar

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om skatt för titlar (1388/2001) 2 § som följer:

2 §

Skattebeloppet

För ett öppet brev med vilket förlänas en sådan titel som nämns i bilagan till republikens presidents förordning om titlar ska betalas skatt enligt följande:

	Skatteklass I	Skatteklass II
	Skatt euro	Skatt euro
Titlar som hör till grupp 1	65 000	16 000
Titlar som hör till grupp 2	45 000	11 000
Titlar som hör till grupp 3	33 000	8 000
Titlar som hör till grupp 4	26 000	7 000
Titlar som hör till grupp 5	22 000	6 000
Titlar som hör till grupp 6	16 000	4 000
Titlar som hör till grupp 7	12 000	3 000
Titlar som hör till grupp 8	8 000	2 000
Titlar som hör till grupp 9	6 000	1 500
Titlar som hör till grupp 10	4 500	1 100
Titlar som hör till grupp 11	3 600	900
Titlar som hör till grupp 12	1 500	500
Titlar som hör till grupp 13	1 000	350
Titlar som hör till grupp 14	800	300
Titlar som hör till grupp 15	500	250
Titlar som hör till grupp 16	300	200

Skatt betalas enligt skatteklass II, om den som får titeln står i tjänste- eller anställningsförhållande eller annat därmed jämförbart förhållande till ett offentligt samfund med anställningen som huvudsyssla eller om personen i fråga har gått i pension från anställning i huvudsyssla hos ett offentligt samfund. Med *offentliga samfund* avses i denna lag i synnerhet staten och dess ämbetsverk och inrättningar, välfärdsområden, välfärdssammanslutningar, landskapet Åland, kommuner, samkommuner, Evangelisk-lutherska kyrkan i Finland, Ortodoxa kyrkan i Finland, självständiga offentlighetsrättsliga inrättningar, stiftelser eller fonder samt sådana

pensionsanstalter, pensionsstiftelser eller pensionskassor som har grundats för anställda vid ovan nämnda samfund. Skatt betalas enligt skatteklass II också om den som får titeln står i tjänste- eller anställningsförhållande eller annat därmed jämförbart förhållande med anställningen som huvudsyssla till ett universitet som avses i universitetslagen (558/2009), en yrkeshögskola som avses i yrkeshögskolelagen (932/2014), Europeiska unionen eller en sådan internationell organisation eller ett sådant internationellt organ i vars verksamhet Finland deltar som medlemsstat eller om personen i fråga har gått i pension från anställning i huvudsyssla hos ett sådant samfund. I övriga fall betalas skatt enligt skatteklass I.

Denna lag träder i kraft den 20 .

På titelansökningar som lämnats in före ikraftträdandet av denna lag tillämpas de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet.

Helsingfors den 9 oktober 2025

Statsminister

Petteri Orpo

Lagstiftningsråd Heidi Kaila

Lag

om ändring av 2 § i lagen om skatt för titlar

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om skatt för titlar (1388/2001) 2 § som följer:

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

2 §

2 §

Skattebeloppet

Skattebeloppet

För ett öppet brev med vilket förlänas en sådan titel som nämns i bilaga *I som avses i 2 § i* republikens presidents förordning om titlar skall betalas skatt enligt följande:

För ett öppet brev med vilket förlänas en sådan titel som nämns i *bilagan till* republikens presidents förordning om titlar ska betalas skatt enligt följande:

Gällande lydelse (tabell)

	Om den som får titeln inte står i tjänste- eller anställningsförhållande eller annat därmed jämförbart förhållande till staten, en kommun eller kyrkan med anställningen som huvudsyssla	Om den som får titeln står i tjänste- eller anställningsförhållande eller annat därmed jämförbart förhållande till staten, en kommun eller kyrkan med anställningen som huvudsyssla
	Skatt euro	Skatt euro
Titlar som hör till grupp 1	48 400	12 100
Titlar som hör till grupp 2	33 300	8 300
Titlar som hör till grupp 3	24 200	6 000
Titlar som hör till grupp 4	19 300	4 800
Titlar som hör till grupp 5	16 400	4 100
Titlar som hör till grupp 6	12 000	3 000
Titlar som hör till grupp 7	8 700	2 200
Titlar som hör till grupp 8	6 200	1 550
Titlar som hör till grupp 9	4 250	1 100

Titlar som hör till grupp 10	3 300	820
Titlar som hör till grupp 11	2 700	680
Titlar som hör till grupp 12	1 100	270
Titlar som hör till grupp 13	770	200
Titlar som hör till grupp 14	640	160
Titlar som hör till grupp 15	330	80
Titlar som hör till grupp 16	70	50

Förslagen lydelse (tabell)

	<i>Skatteklass I</i>	<i>Skatteklass II</i>
	Skatt euro	Skatt euro
Titlar som hör till grupp 1	65 000	16 000
Titlar som hör till grupp 2	45 000	11 000
Titlar som hör till grupp 3	33 000	8 000
Titlar som hör till grupp 4	26 000	7 000
Titlar som hör till grupp 5	22 000	6 000
Titlar som hör till grupp 6	16 000	4 000
Titlar som hör till grupp 7	12 000	3 000
Titlar som hör till grupp 8	8 000	2 000
Titlar som hör till grupp 9	6 000	1 500
Titlar som hör till grupp 10	4 500	1 100
Titlar som hör till grupp 11	3 600	900
Titlar som hör till grupp 12	1 500	500
Titlar som hör till grupp 13	1 000	350
Titlar som hör till grupp 14	800	300
Titlar som hör till grupp 15	500	250
Titlar som hör till grupp 16	300	200

För ett öppet brev med vilket en titel förlänas en person som har gått i pension från en anställning hos staten, en kommun eller kyrkan, betalas en lika stor skatt som för ett öppet brev med vilket titel förlänas en person som står i tjänste- eller anställningsförhållande eller i ett annat därmed jämförbart tjänstgöringsförhållande till staten, en kommun eller kyrkan.

*Skatt betalas enligt skatteklass II, om den som får titeln står i tjänste- eller anställningsförhållande eller annat därmed jämförbart förhållande till ett offentligt samfund med anställningen som huvudsyssla eller om personen i fråga har gått i pension från anställning i huvudsyssla hos ett offentligt samfund. Med **offentliga samfund** avses i denna lag i synnerhet staten och dess ämbetsverk och inrättningar, välfärdsområden, välfärdssammanslutningar, landskapet Åland, kommuner, samkommuner,*

Evangelisk-lutherska kyrkan i Finland, Ortodoxa kyrkan i Finland, självständiga offentligrättsliga inrättningar, stiftelser eller fonder samt sådana pensionsanstalter, pensionsstiftelser eller pensionskassor som har grundats för anställda vid ovan nämnda samfund. Skatt betalas enligt skatteklass II också om den som får titeln står i tjänste- eller anställningsförhållande eller annat därmed jämförbart förhållande med anställningen som huvudsyssla till ett universitet som avses i universitetslagen (558/2009), en yrkeshögskola som avses i yrkeshögskolelagen (932/2014), Europeiska unionen eller en sådan internationell organisation eller ett sådant internationellt organ i vars verksamhet Finland deltar som medlemsstat eller om personen i fråga har gått i pension från anställning i huvudsyssla hos ett sådant samfund. I övriga fall betalas skatt enligt skatteklass I.

Denna lag träder i kraft den 20 .

På titelansökningar som lämnats in före ikraftträdandet av denna lag tillämpas de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet.
